

PLANA DEL CINEMA

A l'entorn de MASCARADA

La intriga del film MASCARADA ens explica l'aventura sentimental de la muller d'un metge que accepta la invitació d'un famós dibuixant d'ésser per una nit la seva model. El retrat MASCARADA és un nu amb una careta i un manegot per tota vestimenta. El que hi ha és que aquest manegot és el premi atorgat en un ball de Carnaval a la promesa del germà del seu marit, amiga precisament del pintor i com que per equivocació el dibuix és lliurat per a fer-lo públic, esclata l'escàndol i amb ell les esbrinacions del futur espós, mestre director d'orquestra. Forçat per aquestes esbrinacions, el

dibuixant dona a l'atzar un nom de dona. Aquesta dona existeix i entaula coneixença amb el protagonista de l'aventura. Entre ella i el pintor es desenvolupa un idil·li. Finalment, la que havia estat amiga de l'artista, engelosida engega un tret al pintor i el fereix: i és precisament l'espós de la causant de tota l'aventura, o sigui el metge, qui ha de curar-lo amb el més gran secret per a no traïr la protagonista o sia la futura esposa del seu germà. Tots aquests incidents tenen una continuïtat clara i perfectament lògica. Es cinema cent per cent. Per altra banda, l'espectador assisteix a una deliciosa

evocació de la Viena d'avant-guerra. En aquest aspecte el film és molt reeixit. El treball dels artistes és igualment molt meritori. Una artista nova en el cinema, Paola Wessely, interpreta la protagonista. Es remarca especialment l'actor Peter Petersen, qui interpreta el metge, marit de la qui ha servit de model per al dibuix titulat MASCARADA. Hi ha encara Olga Tchecowa i Adolf Wollbruch. Per a donar un ambient veritat de l'any 1900 s'ha contractat en el film MASCARADA a la Filarmònica de Viena puix res fa sentir el romanticisme d'una època com la música ben interpretada.

Havem vist...

... al TEATRE PRINCIPAL, «Medio millón y una novia», a càrrec de Jack Buchman i Elsie Randolph. L'adveniment del cinema sonor, va obrir camí a tots els cantors, i els de ràdio no podien ésser una excepció. Bing Crosby i Jack Buchman varen aprofitar el moment i varen llançar-se en el llenç. Jack Buchman en «Montecarlo» primer i «Medio millón y una novia» més tard, ens ha mostrat que a més de cantaire té dots d'actor i director. Aquest film que veïrem en el Principal, distragué per la trama de l'assumpte. «El fugitivo de Chicago». La fatalitat del destí es cega en la vida de dos enginyers, d'una manera oposada. Gustav Frohlich esdevé l'actor protagonista en qui més palpable es fa l'amargor de la vida. Ben secundat per Lluise Ullrich, Lil Dago-ver i Paul Kemp. «Facil de amar». Es un «vodevill» americà interpretat per Genevieve Tobin i Adolph Menjou. «Rapto». Es un film excel·lent dirigit pel gran «metteur» rus Kirsanoff, el qual sapigué trobar en llurs personatges la psicologia de les rudes gents de la muntanya. Els primers plans són buscats d'una manera tan intel·lectiva que m'apar Kirsanoff el director mestre del cinema. Dita Parlo, l'actriu de mirada ardent i fogosa, dona d'un sentiment d'amor al seu promès, acaba per entregar-se al seu raptor. G. Vital és l'actor que amb aquest film s'ha situat en el primer pla cineasta.

... Al Cinema IDEAL PARK, «El hijo perdido» de Lluís Trenker. Dues fases té aquest film, que podríem qualificar de bona la primera i deficient l'altre. Lluís Trenker conceix a fons la vida de les terres tiroleses, i en aquest film com en altres ens en dona una prova, però quan el director volgué americanitzar la segona part de la cinta, es tornà carrincló i pesat. La fotografia excel·lent i sòbria interpretació. «Hombres de mañana». No ens atrevirem pas a dir de «Hombres de mañana» que és el millor film d'aquesta temporada, però si afirmarem d'una manera contundent, que aquest film de Frank Borzage és un dels millors. El director ha sabut trobar en l'ànima dels seus petits intèrprets tot el sentiment humanitari per trametre'l d'una manera directa a l'espectador. Frankie Daro ha estat el petit artista que en el rol de Nemenbech ens donà a conèixer un ésser amarat d'orgull patriòtic. El contrast, que en començar el film, donen el mutilat de la guerra i el mestre d'escola és d'una ironia tal, que dona a conèixer el punt de vista, completament oposat, de dues persones que viuen en diferents esferes. La tragèdia de la guerra—és presentada per Frank Borzage en «Hombres de mañana»—per mitjà d'aquelles lluites de carrers que dos bàndols es disputen un tros de terreny que acaba per pertànyer a un ésser diferent dels que han lluitat. Què és més la guerra?

¡Yo he sido espía!

Properament es presentarà al Teatre Principal aquesta formidable epopeia de la Gran Guerra Europea. De totes les pel·lícules d'espionatge és, sens cap dubte, la millor. Els fets narrats en aquest film són autènticament històrics. Varen ocórrer a Bèlgica ocupada pels alemanys durant la Gran Guerra. Marta Cnockaert, era llavors una jove paisana belga que es vegé, sense voler-ho, convertida en espia i en heroïna d'aquesta emocionant epopeia d'amor, espionatge i heroisme. Actualment Marta Cnockaert, una vegada recobrada la llibertat, és la senyora de Mc. Kenna pel seu matrimoni amb un ex-combatent anglès. La Gaumont-British seguint pas a pas les memòries escrites per la protagonista d'aquest impresionant relat, ha fet una pel·lícula excepcional, considerada a tot el món com el document més vibrant d'aquell epissodi inoblidable.

Aquest número ha passat per la prèvia censura